

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΟΡΟΣΗΜΟ

Αρχές Οικονομικής Θεωρίας (Παλιό και Νέο Σύστημα)

25-5-2016

1η ΟΜΑΔΑ

ΘΕΜΑ Α

- A1. α. Σ
β. Λ
γ. Σ
δ. Σ
ε. Λ
- A2. α
- A3. γ

2η ΟΜΑΔΑ

ΘΕΜΑ Β

- B1. Παρ/φος 5 Προσδιοριστικοί παράγοντες της προσφοράς, σελ.83-84 σχολικού βιβλίου

3η ΟΜΑΔΑ

G1. $A \rightarrow B: K.E_{x \rightarrow \psi} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} \Rightarrow 2 = \frac{300 - 220}{X_B - 0} \Rightarrow 2X_B = 80 \Rightarrow X_B = 40$

$$K.E_{\psi \rightarrow x} = \frac{\Delta X}{\Delta \Psi} = \frac{40 - 0}{300 - 220} = \frac{40}{80} = \frac{1}{2}$$

$B \rightarrow \Gamma: K.E_{\psi \rightarrow x} = \frac{\Delta X}{\Delta \Psi} \Rightarrow \frac{1}{3} = \frac{70 - 40}{220 - \psi_r} \Rightarrow 220 - \psi_r = 90 \Rightarrow \psi_r = 130$

$$K.E_{x \rightarrow \psi} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{220 - 130}{70 - 40} = \frac{90}{30} = 3$$

$\Gamma \rightarrow \Delta: K.E_{x \rightarrow \psi} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{130 - 50}{90 - 70} = \frac{80}{20} = 4$

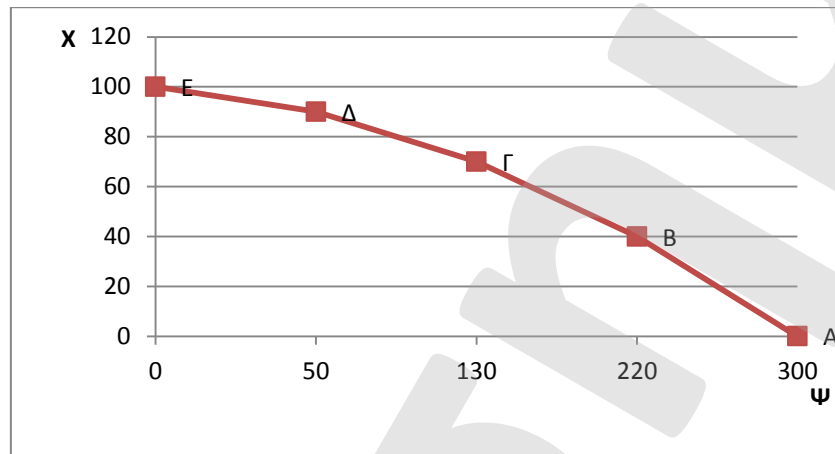
$\Delta \rightarrow \epsilon: K.E_{x \rightarrow \psi} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{50 - 0}{100 - 90} = \frac{50}{10} = 5$

$$K.E_{\psi \rightarrow x} = \frac{\Delta X}{\Delta \Psi} = \frac{10}{50} = \frac{1}{5}$$

Άρα ο πίνακας διαμορφώνεται ως εξής:

	X	ψ	ΚΕ _{X→ψ}	ΚΕ _{ψ→X}
A	0	300		
B	40	220	2	1/2
Γ	70	130	3	1/3
Δ	90	50	4	1/4
E	100	0	5	1/5

Γ2.

Γ3.

	X	ψ	Κ.Ε _{X→ψ}
Γ	70	130	4
	75	ψ=?	
Δ	90	50	

$$Κ.Ε_{X \rightarrow \psi} = 4 \Rightarrow 4 = \frac{\Delta \psi}{\Delta X} \Rightarrow 4 = \frac{130 - \psi}{75 - 70} \Rightarrow 130 - \psi = 20 \Rightarrow \psi = 110$$

Άρα όταν παράγονται 75 μονάδες από το αγαθό X, η μέγιστη ποσότητα του αγαθού ψ που μπορεί να παραχθεί είναι 110 μονάδες.

Γ4.

	X	ψ	Κ.Ε _{X→ψ}
Δ	90	50	5
	92	ψ=?	
E	100	0	

$$Κ.Ε_{X \rightarrow \psi} = \frac{\Delta \psi}{\Delta X} \Rightarrow 5 = \frac{\psi - 0}{100 - 92} \Rightarrow \psi = 40$$

Άρα ο Κ (X=92, ψ=30) είναι εφικτός συνδυασμός γιατί η μέγιστη ποσότητα του ψ αγαθού που μπορεί να παράγει η οικονομία, όταν X=92, είναι 40 μονάδες.

Αυτό σημαίνει ότι η παραγωγή της οικονομίας αντιστοιχεί σε σημείο κάτω από την Κ.Π.Δ. της και η οικονομία αυτή δε χρησιμοποιεί όλες τις παραγωγικές της δυνατότητες, άρα ορισμένοι ή όλοι οι παραγωγικοί συντελεστές υποαπασχολούνται.

Γ5.

110 τελευταίες μονάδες του Ψ σημαίνει: $300-110=190$ μονάδες του Ψ

	X	Ψ	Κ.Ε _{X→Ψ}
Β	40	220	3
	X=?	190	
Γ	70	130	

$$\text{Κ.Ε}_{X \rightarrow \Psi} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} \Rightarrow 3 = \frac{220-190}{X-40} \Rightarrow 3X-120=30 \Rightarrow 3X=150 \Rightarrow X=50$$

Άρα για να παραχθούν οι 110 τελευταίες μονάδες του Ψ θυσιάζονται 50 μονάδες του αγαθού X.

ΘΕΜΑ Δ

	P	Q _S	Έλλειμμα Q _D - Q _S	Q _D	E _D
A	5	30	50	80	$> -\frac{1}{2}$
B	6	32		72	

$$\mathbf{\Delta 1.} \quad A: Q_D - Q_S = 50 \Leftrightarrow Q_D - 30 = 50 \Leftrightarrow Q_D = 50 + 30 \Leftrightarrow Q_D = 80$$

$$E_{D_{A \rightarrow B}} = -\frac{1}{2} \Rightarrow -\frac{1}{2} = \frac{Q_B - Q_A}{P_B - P_A} \cdot \frac{P_A}{Q_A} \Leftrightarrow -\frac{1}{2} = \frac{Q_B - 80}{6-5} \cdot \frac{5}{80} \Leftrightarrow -\frac{1}{2} = \frac{Q_B - 80}{1} \cdot \frac{1}{16}$$

$$\Leftrightarrow -\frac{1}{2} = \frac{Q_B - 80}{16} \Leftrightarrow 2Q_B - 160 = -16 \Leftrightarrow 2Q_B = 144 \Leftrightarrow Q_B = 72$$

$$Q_D = \alpha + \beta \cdot P$$

$$\frac{Q_D - Q_1}{P - P_1} = \frac{Q_2 - Q_1}{P_2 - P_1} \Leftrightarrow \frac{Q_D - 80}{P - 5} = \frac{72 - 80}{6 - 5} \Leftrightarrow \frac{Q_D - 80}{P - 5} = -8$$

$$\Leftrightarrow Q_D - 80 = -8P + 40 \Leftrightarrow Q_D = 120 - 8P$$

$$\frac{Q_S - Q_1}{P - P_1} = \frac{Q_2 - Q_1}{P_2 - P_1} \Leftrightarrow \frac{Q_1 - 30}{P - 5} = \frac{32 - 30}{6 - 5} \Leftrightarrow \frac{Q_1 - 30}{P - 5} = 2 \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow Q_S - 30 = 2P - 10 \Leftrightarrow Q_S = 20 + 2P$$

Δ2. Για να υπολογίσουμε τη τιμή και ποσότητα ισορροπίας:

$$Q_D = Q_S \Leftrightarrow 120 - 8P = 20 + 2P \Leftrightarrow 10P = 100 \Leftrightarrow P = 10$$

$$\text{Άρα } P_0 = 10$$

$$Q_D = 120 - 8 \cdot 10 = 40$$

$$Q_S = 20 + 2 \cdot 10 = 40$$

$$\text{Άρα } Q_0 = 40.$$

Δ3.

$$\text{Έλλειμμα} = Q_D - Q_S \Rightarrow Q_D - Q_S = 20$$

$$\Leftrightarrow (120 - 8P) - (20 + 2P) = 20 \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow 120 - 8P - 20 - 2P = 20$$

$$\Leftrightarrow 100 - 10P = 20$$

$$\Leftrightarrow 10P = 80 \Leftrightarrow P = 8$$

Άρα η τιμή που δημιουργεί έλλειμμα στην αγορά του αγαθού ίσο με 20 μονάδες, είναι η $P=8$.

Δ4.

	P	Q_D	$\Sigma\Delta = P \cdot Q_D$
A	5	80	400
B	6	72	432

$$\% \Delta(\Sigma\Delta) = \frac{432 - 400}{400} \cdot 100\% = \frac{3200}{400}\% = 8\%$$

Η συνολική δαπάνη των καταναλωτών αυξήθηκε επειδή η $|E_D| < 1$ άρα η ζήτηση του αγαθού χαρακτηρίζεται ανελαστική. Στην ανελαστική ζήτηση η ποσοστιαία μεταβολή της ζητούμενης ποσότητας είναι μικρότερη από την ποσοστιαία μεταβολή της τιμής (σε απόλυτες τιμές). Επομένως, τη συνολική δαπάνη θα επηρεάζει κάθε φορά η μεγαλύτερη ποσοστιαία μεταβολή, δηλαδή της τιμής.

Δ5. α. $Q'_D = Q_S \Rightarrow 110 - 8P = 20 + 2P \Leftrightarrow 10P = 90 \Leftrightarrow P = 9$.

$$\text{Άρα } P'_0 = 9$$

$$Q_0 = 110 - 8 \cdot 9 = 38$$

$$Q_S = 20 + 2 \cdot 9 = 38$$

$$\text{Άρα } Q'_0 = 38$$

β. Παρατηρούμε ότι μετά τη μεταβολή της ζήτησης του X αγαθού, η τιμή και ποσότητα ισορροπίας του μειώθηκαν, άρα συμπεραίνουμε ότι η ζήτησή του μειώθηκε. Επειδή το αγαθό Ψ είναι συμπληρωματικό του X καταλήγουμε στο ότι η τιμή του Ψ αυξήθηκε γιατί γνωρίζουμε ότι η ζήτηση του ενός αγαθού μεταβάλλεται προς την αντίθετη κατεύθυνση με τη μεταβολή της τιμής ενός συμπληρωματικού αγαθού (*ceteris paribus*).